

✠ ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 31. ЈУЛ 2022. ❧ БРОЈ 152. ❧ ГОДИНА IV

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

SVTROJICA.MELBOURNE [YouTube](https://www.youtube.com/channel/UC...) СВ ТРОЈИЦА БРАНЗВИК [f HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](https://www.facebook.com/HOLY.TRINITY.BRUNSWICK)

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА ШЕСТА ПО ДУХОВДАНУ 31. ЈУЛ СВ. МУЧ. ЕМИЛИЈАН И ЈАКИНТ	Јеванђеље на Јутрењу: Јн. 20,1-10 Лит: Ап. Рим. 15,1-7; Јев. Мт. 9,27-35; Јн. 17,1-13
СУБОТА, 6. АВГУСТ	ВЕЧЕРЊЕ У 19ч
НЕДЕЉА, 7. АВГУСТ	ЈУТРЕЊЕ 9ч ❧ ЛИТУРГИЈА 10ч
НАПОМЕНА: ПРОТА ПЕТАР ЈЕ НА ПУТУ У СРБИЈИ ОД 26. ЈУНА ДО 5. АВГУСТА . У ТОМ ПЕРИОДУ ОДМЕЊИВАЋЕ ГА О. ДРАГОЉУБ ПАНТЕЛИЋ И СЛУЖИЋЕ СЕ САМО НЕДЕЉНЕ И ПРАЗНИЧНЕ ЛИТУРГИЈЕ . ЗА СВА ПИТАЊА И ВАШЕ ДУХОВНЕ ПОТРЕБЕ ПОЗОВИТЕ ДИРЕКТНО ОЦА ДРАЈУ НА 0467 166 210	

СВ. ПРОРОК ИЛИЈА

Боговидац, чудотворац, ревнитељ вере Божје, св. Илија би родом од племена Аронова из града Тесвита, због чега је прозват Тесвићанин. Кад се Илија роди, отац његов Савах виде ангеле Божје око детета, како огњем дете повијају и пламен му дају да једе. То би предзнамење Илијиног пламеног карактера и његове богодане силе огњене. Сву младост своју провео је у богомислију и молитви, повлачећи се често у пустињу, да у тишини размишља и моли се. У то време царство јеврејско беше раздвојено на два неједнака дела: царство Јудино обухватајући само два племена, Јудино и Венијаминово, са престоницом у Јерусалиму, и царство Израилево обухватајући осталих 10 племена са престоницом у Самарији. Првим царством владаху потомци Соломонови, а другим потомци Јеровоама, слуге Соломонова. Највећи сукоб имаше пророк Илија са Израилским царем Ахавом и његовом опаком женом Језавељом. Јер они се клањаху идолима и одвртахау народ да служи Богу јединоме и живоме. При том још Језавеља као Сиријанка, наговори мужа те подиже храм Сиријскоме Богу

Свѣти Пророк Илија,
фреска у манастиру Грачаница (14. век)

Ваалу, и одреди многе свештенике на службу томе лажном богу. Великим чудесима Илија доказа силу и власт Божју: он затвори небо, те не би кише три године и шест месеци; спусти огањ с неба и запали жртву Богу својем, док жречеви Ваалови то не могоше учинити; сведе кишу с неба молитвом својом; чудесно умножи брашно и уље у кући удовице у Сарепти, и васкрсе јој

умрлог сина; прорече Ахаву, да ће му пси крв лизати, и Језавељи, да ће је пси изести, што се и догоди; и друга многа чудеса учини и догађаје прорече. На Хориву разговараше с Богом и чу глас Божји у тихом светлом поветарцу. Пред смрт узме Јелисеја и одреди га за наследника у пророчком звању; својим огртачем пресече воду у Јордану; и најзад би узет на небо у огњеним колима са огњеним коњима. На Тавору јавио се заједно с Мојсејем Господу нашем Исусу Христу. Пред крај света опет ће се Илија јавити, да сузбије силу Антихристову (Откровење гл. 11)

(Пролог)

НЕДЕЉА СЕДМА ПО ДУХОВДАНУ

“ДУЖНИ СМО ДАКЛЕ МИ ЈАКИ СЛАБОСТИ СЛАБИЈЕХ НОСИТИ, И НЕ СЕБИ УГАЂАТИ” (РИМ. 15, 1).

Прва мисао човеку, када је његов ближњи у питању, јесте осуда. Као да је у човеку отеловљена потреба да суди о вредности другога. А оно што би требало чинити је јасно. Управо је то Св. Апостол Павле објаснио обраћајући се Римљанима: “Дужни смо дакле ми јаки слабости слабијех носити, и не себи угађати”.

Значи, ако је брат наш слаб у било ком смислу, ми бисмо требали, уместо да га осуђујемо и оговарамо, да му “понесемо” бреме којим је обременен. Чинећи овако ми бисмо у свему испунили заповест јеванђелску, приближили се Богу и спречили сопствену осуду. Каже Господ: “Не судите да вам се не суди, јер каквим судом судите онако ће вам се судити”! Наша стара народна пословица (јеванђелски инспирисана) говори о томе како не треба чинити људима оно што не желимо да се нама чини. Ето, свако од нас могао би да размишља о овоме и да се вежба у неосуди других. “Онај који је без греха нека баци први камен”, каже Господ. А, нико није без греха до јединог Бога.

КАКО СЕ У ПРАКТИЧНОМ СМISЛУ “НОСИ ТЕРЕТ”?

НАЈЕФИКАСНИЈИ НАЧИН НОШЕЊА ТЕРЕТА БЛИЖЊЕГА ЈЕСТЕ МОЛИТВА. ПОТРЕБНО ЈЕ ДА СЕ РЕДОВНО МОЛИМО БОГУ ДА ПОМОГНЕ НАШЕ БЛИЖЊЕ У САВЛАЂИВАЊУ ГРЕХОВНИХ ПРЕПРЕКА.

С друге стране, можемо учинити и друге ствари које би помогле брату нашем. Свакако, овде све зависи од ситуације у којој се неко нађе. Ако грешни брат наш можемо да га пријатељски упозоримо

на последице тога греха, али ни у ком случају не треба да о његовом греху упознамо “село”. Зашто Апостол подвлачи да “не треба себи угађати”? Управо због тога што је жеља за самоугађањем код човека веома одомаћена. Свакоме је стало да му све буде добро, да све има...Ако, дакле, нисмо спремни да се одрекнемо самоугађања, тешко ће нам бити да носимо терет брата својега. Ово због тога што ћемо, помажући ближњему или ношењем његовог терета, радити на уштрб сопствене удобности.

Беше неки човек у једном селу, који имађаше велику породицу. Овај човек беше сиромаш, у релацијама овоземаљским, и с муком обрађиваше земљу и храњаше породицу. Његов комшија западне у неку невољу - финансијску кризу. Он, видећи да ће човек пропасти, прода једину краву и однесе своје комшији паре. Његова жена никако није разумела тај, за њу, неразумљив потез. Међутим, деси се да та година посебно роди, а нарочито у нашег јунака. Све што је посејао донесе многи род. Захваљујући овоме он буде у ситуацији да купи две краве и да му још треткне хране. Из овога примера се јасно види да онај ко се ослања на науку Божију, може очекивати да ће Бог наћи начина да му помогне и онда када ситуација изгледа безнадежна.

Да би човек разумео науку Божију и био у стању да усклађује своје живљење по јеванђељу, мора да се труди да има Бога у себи. То је у исто време и лако и тешко. Лако је због тога што је Бог увек у нашој непосредној близини и што је спреман да одговори на сваку нашу молбу, а тешко због тога што се ми не сетимо да је Бог у нашој близини и да очекује од нас да Му се са молбом обраћамо. Св. Николај Жички пише о томе следеће: “Бој није као камен, који је једном убачен у човека, и њу осћаје

и сћоји мимо воље човекове. Но Бој је сила, финија и јача и од светлости и од ваздуха; сила, која људи човека или ја најуштиа љо слободној вољи човековој и бескрајној добротти Божијој. И њако човек ни у два дана није љодједнако исцјуњен Бојом. То зависи највише од човекове ошворености љрема Боју”.

И ЗАИСТА, ПРИСУСТВО БОЖИЈЕ У ЧОВЕКУ САМО ОД ЧОВЕКА ЗАВИСИ. БОГ НЕЋЕ НА СИЛУ ДА СЕ УСЕЛИ У СРЦА НАША.

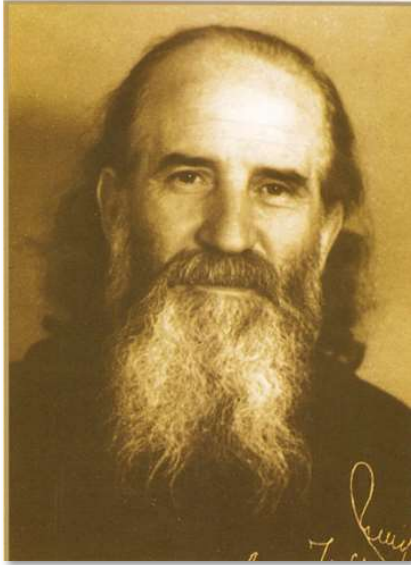
ПОТРЕБНО ЈЕ ДА ГА ПРИЗИВАМО У МОЛИТВИ, ДА МУ ОТВОРИМО ВРАТА СРДАЦА НАШИХ И ДА, У ЗАЈЕДНИЦИ СА ЊИМ, ДОНОСИМО ОДЛУКЕ, КОЈЕ СЕ ТИЧУ НАШЕГА ЖИВОТА.

У том случају све наше одлуке су обожене или облагодате. “Купцајте и отвориће вам се”, благовести Христос! Зар неко треба да има сумњу у то што Господ говори? Нама је све откривено, све објашњено, све појашњено и нема ништа што није јасно. “Дођите уморни к мени и ја ћу вас одморити.” Треба ли да ико поставља подпитање у вези са овим речима? А Апостол тако једноставно и са пуно вере истиче: “Све могу у Господу који ми моћи даје”! Томе Господу, који се открио, који је показао пут и у кога Апостол Павле тако непоколебиво верује, ми треба да отворимо своја срца и да Га замолимо да нам помогне у настојањима нашим да останемо на Његовом путу.

Господе Боже, Спаситељу света и човека, дођи и облагодати нас присуством својим. Врата срдаца наших су отворена, молимо те Благои, не презри сагрешења наша, већ по милости својој учини да разумемо потребу помагања једни других, да кроз ношење терета браће своје - ближњих наших, постанемо једни са Тобом, Господом и Спаситељем нашим. Амин!

Проша Милораг Лончар

ST. JUSTIN (POPOVIC)

Saint Justin (Popović) was born on March 25, 1894, the Feast of the Annunciation of the Mother of God, in the town of Vranje in Southern Serbia, to devout parents, Father Spiridon and Tashe (Anastasia). At his baptism, in the church of the Annunciation, he was given the name Blagoje (semantically linked in Slavonic to the word for 'Annunciation'). The 'evangelist'¹ Blagoje experienced and practiced his ascetic life in the great mystery of the Annunciation, the good news of the incarnation of the Lord, from 1894 until the Feast of the Annunciation 1979, when he entered into eternal life. His surname, Popović, means 'son of a priest' and indicates that his father's family was traditionally linked to the clergy, having given the Orthodox Church at least seven priests. Even as a young child, he would often visit Saint Prohor Pčinjski the Wonder-Worker in the monastery in the nearby village of Klenike, where he witnessed miracles performed by the saint's relics and, as he himself later related, was an eyewitness, in 1929, to the cure of his mother, who had been suffering from a serious illness. By his devout

mother he was taught the Orthodox practice of devotion, prayer and fasting.

A second source of devotion for young Blagoje was reading the Gospel from the time he was fourteen years old, and also the ascetic life he led until his dying day. From that time on, he made it a rule for himself to study 3 chapters of the New Testament on a daily basis and he continued this practice until the end of his life. From an early age he asked himself how he was to gain eternal life. As he matured spiritually, he lived and breathed the air of the Holy Scriptures.

A third source of divine inspiration for him was reading the Lives of the saints and, later, the works of the Holy Fathers of the Church. God's saints, who are a living likeness of Christ, were his constant and daily guides and teachers. This is why he noted: 'Christians today can become true Christians only if they're guided on a daily basis by God's saints'. He was particularly fond of Saint John Chrysostom, to whom he prayed continuously with childlike sincerity and sweetness. He gave himself completely to Christ, with the holy fathers as sure guides, as well as God's saints, of whom he later wrote lives and described their struggles and their God-given Orthodox philosophy and theology.

When, in 1905, Blagoje had completed his four years in Primary School, as an excellent pupil, he then began nine years of study at Saint Sava's in Belgrade. The entrance exams were difficult, but he passed with top marks, and he continued to be an excellent student throughout his time there. He was fortunate to have as a teacher the enlightened Saint Nikolaj Velimirović, who was then a hieromonk and professor of philosophy and theology. Over the course of his studies, young Blagoje

took part in student societies and the spiritual/philosophical fraternity which aided his spiritual development and his acquisition of an education in the Orthodox faith and devotion. Young Blagoje was a leading light in these philosophical circles because of his eloquence, his rectitude, his undaunted resolution, his familiarity with the bibliography of his subjects and the problems associated therewith. In particular, he studied the works of Dostoevsky, where he identified nihilism and the self-centredness of human wisdom in the absence of Christ. Following the example of the holy Fathers, Saint Justin trod his own path, carefully sifting through worldly wisdom. He studied the works of ancient Greece, modern European and Slav philosophy, and had a feeling for and knowledge of the mysteries of the human soul, 'the burning crossroads of the human soul and thought', as he put it, all the while remaining a faithful and constant adherent of the true wisdom of Christ. From the beginning of his life he trod the saving path of the truth which leads to and allows us to enter into eternal life, that is Jesus Christ, both God and human. He lit a fervent love for the Lord which inflamed his heart and remained unextinguished to his last breath.

Do you not notice that, in his mania for culture, European man has transformed Europe into an idol-factory? Almost every cultural item has become an idol. Our era is, above all, an era of idol-worship. No other continent is so engulfed by idols as is contemporary Europe. Nowhere else are material things so revered, nowhere else do people live for them as much as in Europe. This is idol-worship of the worst kind, for it is the worship of clay.

St Justin Popović

¹ In Greek, the root 'evangel-' gives the words 'Gospel', 'Evangelist', 'Annunciation' and the name

'Evangelos' (=Blagoje). The author makes much of these common

semantic links, but, alas, it is not possible to do so in English.

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН – 31. ЈУЛ

ЗА ТО, ЉУБАЗНИ ЧЕКАЈУЋИ ОВО
СТАРАЈТЕ СЕ ДА ВАС ОН НАЂЕ
ЧИСТЕ И ПРАВЕ У МИРУ
(II ПЕТ. 3, 14)

Шта је наше последње чекање, браћо? У ноћ чекамо дан, у дан чекамо ноћ, па опет дан, па опет ноћ. Но та чекања нису наше последње че-

кање. Шта је наше последње чекање, браћо? У радости стрепимо ишчекујући жалост, у жалости са надом ишчекујемо радост, па опет жалост, па опет радост. Но ни та чекања нису наше последње чекање. Наше последње чекање, браћо, јесте чекање Суда Божјег. Кад дође Суд Божји, страшни Дан који Јори као ђећ, онда се дочекује све заслужено: дан за једне без смене са ноћи, и ноћ за друге без смене за даном; радост за једне без смене са жалашћу, и жалост за друге без смене са радашћу. То је, браћо, последње чекање људског рода, знао он то или не знао, мислио он о томе или не мислио.

Али ви, верни, треба то да знате, и ви треба о томе да мислите. То знање нека буде врхунац свих ваших знања; и та мисао нека управља све друге мисли ваше. Знању и размишљању о томе приложите још и оно што најглавније, приложите старање ваше, да будете чисти и прави (или још тачније преведено; нескверни и непорочни) и у миру. Старајте се да будете чисти умом и срцем, прави савешћу, и у миру с Богом. Само тако последње чекање неће вас претравити изненађењем, нити ће вас низвргнути у ноћ без дана, и у жалост без радости. Као што је све у животу Господа Исуса изненађење за људе, тако ће бити изненађење и

Његов други долазак у сили и слави. Изненађење је било Његово рођење од Пречисте Деве, изненађење и Његово сиротовање, изненађење и Његово чудотворство, и свако дело, и свака реч, и понижење, и драговољна смрт, и васкрсење, и вазнесење, и црква, и распростирање вере Његове. Изненађење ће бити и Његов други долазак, изненађење страшније од свих изненађења.

О Господе, о Судијо праведни, како ћемо Те срести необучени у чистоту, и у непорочност, и у мир? Помози нам, помози нам, да се колико толико припремимо за страшни сусрет с Тобом. Теби слава и хвала вавек. Амин.

*Св. Владика Николај
Припрема Милош Ристић*

КОНЦЕРТ ПРАВОСЛАВНИХ ХОРОВА: "ПРАВОСЛАВЉЕ У АУСТРАЛИЈИ"

У петак 22. јула 2022.г., Његово Преосвештенство Епископ аустралијско-новозеландски Г. Силуан присуствовао је концерту православних хорова у Сиднејском конзерваторијуму музике под називом 'Православље у Аустралији'.

Концерт је организован на иницијативу Руског православног мушког хора Аустралије.

Концерту су присуствовали и Митрополит Антиохијске православне архидијецезе Г. Василиос (Кодсеие), Генерални конзул Руске Федерације у Аустралији и друге угледне званице, а пре свега, верни народ из разних православних сестринских јурисдикција.

Српску православну цркву представљао је хор при храму Светог Кнеза Лазара у Александрији под диригентском палицом г-ђе Драгана Миловановић. Пре наступа лазаричког хора, Епископ Силуан се обратио сабранима бираним речима, говорећи, између осталог, о значају саборности и јединству православља у Аустралији, као и свету уопште, особито у ово време када непријатељ рода људског устремљава све своје снаге да то јединство наруши. Епископ је похвалио организаторе концерта, као и све диригенте и хористе на уложеном труду и љубави.

Поред српског православног хора Свети кнез Лазар - Лазарица, певали су: Руски мушки хор Аустралије, Аустралијски византијски хор (Грчке Архиепископије) и Антиохијски православни хор.

soc.org.au